

тъкъ по това врѣме. Слѣдъ двѣ години слѣдване въ Таборската гимназия, прѣзъ 1872 год. г. Помяновъ заминжлъ въ Прага, гдѣто и свършилъ пълния гимназияленъ курсъ, въ 1874 год. Сжщата година постѣпилъ въ юридическия факултетъ отъ Пращкия университетъ, нъ, слѣдъ свършване първия семестръ, минжлъ въ Виена гдѣто и, прѣзъ 1877 год., свършилъ правото съ държавенъ изпитъ.

Посвятенъ на юриспруденцията, г. Помяновъ, слѣдъ свършване курсовѣ си, постѣпилъ, за практика по нея, като подсекретаръ въ едно отъ Виенскитѣ сѣдилища. Нъ, въ туй врѣме, дохожда нашето освобождение, свиква се Учредителното Народно Събрание въ Търново, и г. Помяновъ се явява въ Камарата като прѣдставитель отъ Виенската българска колония. Въ туй знаменито наше Събрание, г. Помяновъ показалъ своя ораторски талантъ и своитѣ прогресивни идеи. Той е поддържалъ най-свободолубивитѣ принципи, които бѣхж въведени въ нашата Конституция. За тия си дарби и за своето свободолубие, г. Помяновъ веднага доби голѣма популярностъ между бѣтгарската интиллигенция и спечели името си държавенъ мжжъ. Въ 1881 г. той положилъ докторатъ по правото въ Хайделбергския университетъ. На връщането си въ София, сжщата година, г. Помяновъ билъ назначенъ за членъ въ Апелативния Сждъ. Нъ слѣдующата година той напуща службата и влиза въ борба за Конституцията противъ Пъл-